

2019. május 25.

SZEGEDI ŐSZ IDŐSOTTHON

CSALÁDI NAP

*„Száguldva vágtat, rohan az idő,
Sorra váltják egymást föl a hetek,
Minden nyár gyorsabb, mint az előző,
Az időnek nem mondatsz „állj meget...”*

Zsoldos Imre

Szécsi Margit

Március

Téli szellők fújjatok csak
játszatok a hajamon.

Olvassz havat, melengető
márciusi szép napom.

Fagyos folyó megáradjon,
vessen bimbót minden ág,
Szebb a somfa gyenge szirma
mint a szürke jégvirág.

Március van, március van.
Ember s állat érzi már,
dong a kaptár, szárnyat rezget
százezernyi kismadár.

Jó volna a nagykabátot
félredobni, s könnyeden
játszani és birkózni a
városvégi zöld gyepen.

Jó volna már munkálkodni;
arra vár a kert, mező.
Szép reményhez, szorgalomhoz
kell a fény, a jó idő.

Pacsirtának kék magasság,
vetőmagnak tiszta föld,
Jöjj el tavasz, földről, égről
már a telet eltöröld!

A Tisza 140 éve öntötte el Szegedet

Száznegyven éve, 1879. március 12-én hatalmas árhullám öntötte el Szeged városát. Mikszáth Kálmán így örökítette meg a végzetes pillanatot: „Végtelennek tűnt az idő, amikor virradni kezdett. De hát minek is virrad? A hajnal nem találta többé Szegedet, csak romjait.”

A vasút fejlesztése mellett felmerült egy Pest-Szeged hajózható csatorna építésének gondolata is. 1833. szeptember 3-án Széchenyi István – a Vaskaputól érkezve – Duna nevű gőzhajójával látogatott a városba. A rendszeres tiszai gőzhajózás 1845-ben indult meg. Sorra települtek a városba a híres kereskedők, egymást követően alapították a gyárakat, s ezek némelyike világhírűvé vált.

A város történetének egyik legnagyobb hatású eseménye, az 1879. évi árvíz visszavetette ugyan a rohamos fejlődést, de páratlan lehetőségeket is nyitott, mert egyetlen éjszaka leforgása alatt megszüntette a város ősi életformáját.

1879 tavaszán – a téli havazás és a tavaszi áradás hatására – a szokottnál is magasabbra emelkedett a Tisza vízszintje. A vízvédelmi bizottság a folyón pontonhidakat veretett le, kötelezte a vasutat, hogy kétszáz kocsit tartalékoljon kiürítési célra, és a gátak megemelését is elrendelte. Mindez hiábavalónak bizonyult: március 11-én éjjel vihar söpört végig a környéken, a víz Szegedtől húsz kilométerre északra átszakította a petresi gátat.

Ekkor még nem is sejtették, mekkora veszélyben forog a város. A települést valósággal hátba támadó ár 12-én, hajnali fél kettőkor érkezett meg, a víztömeg először a Rókust, majd a Felsővárost, a belváros mélyebben fekvő részeit, végül az Alsóvárost árasztotta el. A katasztrófa során 165 ember vesztette életét. A város 5723 (más adatok szerint 5595) épülete közül mindössze 414 épület nem dőlt össze. Reggel már csak a magasabb épületek látszottak ki a vízből. A város 70 ezer fős lakosságának zömét más települések-

re költöztették, csak mintegy 10 ezren maradtak a városban.

A király megbízásából a város újjáépítését Lechner Lajos tervei alapján Tisza Lajos vezette.

Miután a víz levonult, a várost töltéssel vették körül. Ekkor alakult ki a település körutas szerkezete. Az újjáépítés országos és nemzetközi összefogással valósult meg. Több európai nagyváros (Bécs, Berlin, Brüsszel, London, Párizs, Róma) segített, ezért a Nagykörút egy-egy szakaszát ezekről a városokról nevezték el.

Bár Szegedet egy éjszaka alatt elpusztította a nagy árvíz, a város rekordidő alatt mutatta meg a világnak, hogyan kell talpra állni. 1879. március 12-én új időszámítás kezdődött a város életében, a romokon egy erősebb, modernebb, szebb Szeged született.

Éjszaka volt, hajnal két óra, amikor 140 évvel ezelőtt a rettegett ár Rókusnál áttörte a gátat, és elöntötte a várost. A Tisza félelmetes robaj kíséretében, méter magas hullámmal söpört végig az utcákon, jóságokat, szekereket sodorva magával, tudjuk meg dr. Tóth István történésztől, a Móra Ferenc Múzeum Helytörténeti és Irodalomtörténeti Osztályának vezetőjétől.

Bár központi segítséget nem kapott a város, sokan felfigyeltek a segélykiáltásaira. A tragédiát megelőző hetekben már minden létező magánszervezet a gátakon állt, terveztek a mentést, pontonhidakat építettek, mentőegységeket alakítottak.

– A korabeli Szeged utcái nem voltak ilyen szabályosak, mint most. A házak nagy része pedig nem téglából épült. A ár után mindössze 340 épület maradt állva, több mint 5000 pedig összedőlt – meséli dr. Tóth István, és hozzáteszi, szerencsére, épp az előkészületeknek köszönhetően, jóval kisebb emberáldozattal úszta meg a város, mint amivel ilyen helyzetben számolhatott volna. – 100-150 ember vesztette életét a katasztrófa során. A mentés rendkívül jól szervezett volt, de akadt, akihez mégis későn érkeztek a

mentőalakulatok – avat be a szakértő, és elárulja, akik szerencsésen megmenekültek, a várfalon sátorozva tölthették a következő napokat. – Olyan széles volt a várfal, hogy két szekér egymással szembe közlekedve is kényelmesen elfért rajta, így bőven jutott hely az otthonukat veszített szegedieknek – magyarázza a történész, és kiderül, a várfal a későbbiekben is jó szolgálatot tett.

Bátran mondhatjuk, hogy Szeged rekordidő alatt épült újjá. Szerinte a világban gyorsan szárnyra kelt a katasztrófa híre. Bálákat, fogadásokat, gyűjtéseket rendeztek a városért. A legnagyobb adományozók emlékét őrzik a körüli elnevezések is: Bécs, London, Párizs, Berlin, Brüsszel, Róma, Temesvár egytől egyig segítettek szebbé varázsolni Szegedet, mint valaha – mondja a történész, és hozzáteszi, természetesen kisebb adományokból, sőt kreatív pénzgyűjtési technikákból sem kevés akadt.

– A város régóta szerette volna megszerezni a várat, de Ferenc József, a király mindig visszautasította a kérést. Az árvíz után azonban megengyhült, és azonnal a városnak ajánlódta az épületet. Szeged pedig nem késlekedett, 40 millió téglát bontott ki a falakból, és darabról darabra adta el, hogy minél magasabb összegű segílyt kaphassanak otthonuk újjáépítéséhez azok, akiknek mindene odaveszett – emeli ki dr. Tóth István, és elmondja, a Tisza-parti palotasor falai ma is őrzik az egykori vár tégláit.

Az újjáépítés tervszerűen haladt, a színházat 1885-ig például kétszer is sikerült feléleszteni, egyszer ugyanis még le is égett. Tisza Lajos és Lechner Lajos kemény kézzel irányították a munkálatokat, nem engedtek az elképzeléseikből: az ár után állva maradt 340 épületből végül csupán 250-et hagytak meg, ha valamelyik rossz helyen volt és keresztelte a terveiket, akkor azt lerombolták. Mire Szeged elnyerte a víz utáni arcát, a városban már újra pezsgett az élet.

Lejegyezte: Csizsár Gézané

A Tisza szabályozása

A szőke jelző a Tisza vizének a színére utal. A szőke szín a folyó vízben lebegő homoknak és iszapnak köszönhető. Több kisebb sikertelen próbálkozás után, gróf Széchenyi István szervezte meg a szabályozást.

A gyakori áradások miatt kellett a szabályozás. Megkérték Vásárhelyi Pált aki két változatban is elkészítette a tervet. A folyó hossza 1419 km volt valamikor , az Alföldön folyik keresztül.

Vásárhelyi Pál vízépítő mérnök , a Tisza szabályozását 1846.- ban a tervei szerint szabályozták le , két lépcsőben . Így a folyó 962 km lett. A szabályozás előtt két hét alatt ért le az ár, a szabályozás után pedig két napra csökkent.

A szabályozás azonban nem volt minden tekintetben kielégítő , amire leginkább az 1879 - es szegedi katasztrófa figyelmeztetett.

Vásárhelyi Pál szobra Szegeden a Széchenyi téren található.

Nizza -Szeged testvér városa

A testvér városi kapcsolat az 1900- as évekből indult, amikor is a francia nagykövet országunkba látogatott. Több várost is bemutatott neki.

Majd 1969. -ben a szegedi delegáció meghívást kapott. Az akkori tanács első titkára , Dr. Perjés László (aki később itt az otthonban lakótársunk volt, az első emeleten lakott) és Dr. Biczó György utaztak el.

Nagyon szíves fogadtatásban volt részük.

Megismerkedtek Nizza nevezetességeivel , és történelmével. Ekkor írták alá a Nizzai szerződést – amely az Európai Unió egyik alap okmánya.

Nizza legjelentősebb programja a karnevál , több száz éves hagyományra tekint vissza.

A szegedi és a nizzai egyetemek között nagyon jó kapcsolat alakult ki .Oktatók, diákok közötti alkotás művészeti , nyelvtani , és a turizmussal kapcsolatos fejlesztés és tapasztalat átadás van.

Szegedet hívták Nizzába a **karneválra**, és Szeged pedig a **Szabadtéri játékokra** invitálta a testvér várost. Jelenleg most 50 éves évfordulója van a két város szövetségének.

Lejegyezte: Vida Mihályné

Aranyos párbeszéd a betegágy mellett.

Nővéri mindennapjaink egy különleges világban telnek.

Az én napjaim túlnyomórészt idős emberek között, akiket nagyon tisztelek és szeretek. Talán azért tudnak őszinte, és kedves lényükkel elvarázsolni nap mint nap, mert anno pályám indulását is egy gyermeki szívemhez oly közel álló idős bácsi határozta meg ?!

Magam sem tudom.

Csak azt, hogy amikor belépek közéjük.....valahogy egy megmagyarázhatatlan kellemes érzés ölel át- lehet fura ez másnak, de – olyan mintha a gyermekeim lennének. Hisz pont olyan gyengék és gyámoltalanok esetenként sebezhetőek, szerethetőek és végtelenül aranyosak.

Most, hogy ezt írom megjelenik előttem egy picit néni...aki már a 90. évét is betöltötte.

Mosolyogva üldögél az ágyban, pelenkája a mellkasáig ér, megritkult ősz hajából font bóbitája aranyosan billeg vele együtt.

Eléje készítjük asztalát, közeledik az étkezés ideje. Eldeformálódott, ráncos parányi kis keze amellyel fogja a kanalat, nyakába mintás előkét kötünk. Jóságos, türelmes tekintete édesen követi minden mozdulatunkat- kíváncsian várja az ebédet. Akár egy gyermek. Ellágyul a lelkem._

Pillanatok alatt képesek mosolyt csalni arcomra akkor is, ha nehezebbnek érzem a napjaim. Óhatatlanul bevonnak bölcs lelkük meleg, finom aurájába amelyből képtelen vagyok kilépni.

Esetenként olyan tüneményesen elragadó megszólásaik vannak, hogy szinte már már bearnyozzák, a számtalan tragédiát látott nővérlelkem.

Mák Lászlóné

Forrás: Ápolónő blog

ESTI FÜRDETÉS

Egy tündéri bácsikával pancsolunk a „kórházi jakuzziban „, amikor végezetül lehajolok és leteszem a lavórt a földre és kérem , tegye bele a lábát , hogy az is tiszta legyen.

A bácsi hatalmas csillogó barna szeme kikerekedik bozontos szemöldökét összeráncolja , kezét a vállamra teszi .

Jaj, nővérke drága, nehogy már maga mossa meg a lábaimat! - mondja szégyenlősen.

Rámosolygok, ekkor nevetni kezd.....vagy öreg koromra ekkora ember lettem???- kérdezi huncut, jószágos, hálás tekintettel.

Meleg van, itatjuk a lakókat, sajnos sok a fekvő, magatehetetlen , rájuk fokozottan figyelni kell. Tudják ezt ők maguk is, így együtt működőek velünk. Az egyik kórteremben szuper ,vidám csapat jött össze.

Tisztázunk a szobában amikor is az egyik bácsi , aki nem tud mozdulni, megszólal.

:- szomszéd adjon már egy kis pálinkát , így hívja a vizet.....

A mellette levő tündéri bácsika ,aki szintén nehezen mozog, görbe botjára támaszkodva kiönti a pohárból a vizet, és szívószál segítségével itatni kezdi a szobatársát.

A következő párbeszédet halljuk a hátunk mögött:

No milyen szomszéd? - kérdezi Tőle miután lenyelte az első kortyot.

Hát kicsit erős, de jó.....-válaszol a másik.

Most voltam a földvári boltban.....megkérdeztem van e jó pálinkájuk? Azt mondta Mari-
ka van.

Hát, hoztam egy kis vegyeset.

JÓ HÍR...

Micsoda megnyugvás.....!

Előfordul, hogy kimész a szobából egy bizonyos céllal, de teljesen elfelejtetted, hogy miért?

Kiderült, hogy maga az ajtó is hibás ezekért a furcsa emlékezet kiesésekért. A Notre -Dame Egyetem pszichológusai rájöttek, hogy az ajtón áthaladás idézi elő azt, amit úgy nevezünk, esemény határ fal, az egyben elkülöníti az egyik emlék és gondolat sort a következőtől. Az egy, törli az előző helyiségben volt gondolataidat, és egy új felületet nyit az új helyszínen. Amikor visszatérünk az eredeti helyszínre, eszünkbe jut, amit elfelejtünk.

Tehát ez nem az öregség hanem az ajtó, a Gondviselés vezesse a tudomány lépteit.

Mindig is tudtam, hogy az a hü..... e ajtó az oka mindennek.

Nagymamám mindig azt mondta : „Szólj hozzám reggel egy jó szót ,mielőtt hazulról elmegy , s becsukod az ajtót.

Napközben történhet oly sok minden , ki tudja , viszontláthatjuk e még egymást, kin-csem.

Jó éjszakát is kívánj szépen ,Ki tudja, felébredünk e reggel, vagy mégsem.

Az élet elillan sebesen...ezért nem mindegy kedvesem mi volt hozzám az utolsó kérdésed, és milyen volt az utolsó nézésed.

Ezért mindig egy jó szó legyen az utolsó, ne feledd, az utolsó örökre szólhat.”

/ Kurt Tepperwein/

A FILM KLUBRÓL.....

Kettő éve *2017.szeptember 24.én* 9 órakor kezdte meg működését Film klubunk. Az első film az „*Éltrevalók*” nagy sikert aratott. Azóta két hetente vasárnaponként vetítünk igényes, jó filmeket. A nézők létszáma 15-20 fő , a vetítés megkezdése előtt pár percet szánunk arra,hogy beszéljünk a filmről , szereplőiről mondanivalójáról, anyagi vonzatáról . Az összeszokott csapat már kettő karácsonyt is így együtt köszöntött.Az 50. vetítésre koccintottunk (teával) .

Persze azért voltak buktatók is.....egyszer valami műszaki ügyetlenkedés miatt , nem tudtuk vetíteni a meghirdetett filmet, a nézők már a helyükön ültek, valamit tenni kellett, kerestünk másik filmet, „ A Váratlan szerelem „ c. Ahogy haladt a film, közben kiderült,hogy két hölgy egymás iránti szerelméről szól a történet.

A vetítés közben a sötétség leple alatt , csendben elszállingóztak a nézők, négyen maradtunk.Egyébként a film ízléses volt, csak **Mi** voltunk a konzervatívak.

Lejegyezte: Mák Lászlóné

Örömtánc a demencia ellen!

Az orvostudomány fejlődésének köszönhetően az emberek egyre magasabb kort élnek meg. Az Egészségügyi Világszervezet szerint 2050-re 2 milliárd ember lesz 60 év feletti. 2010-ben a világon közel 36 millió ember élt demenciával, számuk 2050-re pedig megháromszorozódhat. A demencia leggyakoribb oka az Alzheimer-kór már a tünetek megjelenése előtt megtámadja az agyat, ezért jobb a megelőzésre fektetni a hangsúlyt. A New York-i Albert Einstein Orvosi Kollégium 21 éven át vizsgálta 75 év feletti embereket. A kutatás lényege az volt, hogy bármilyen szellemi vagy fizikai beavatkozás befolyásolja-e a szellemi képességeket. Meglepődve tapasztalták, hogy legmagasabb százalékban (76%) a rendszeres táncolás csökkenti a demencia kockázatát.

A tánc, mint rituális, szabadidős tevékenység évezredek óta ismert, ám terápiás hatásait az elmúlt évtizedekben kezdték kutatni. Ma a táncot egyre inkább a kognitív és neurológiai rendellenességek, például a demencia és a Parkinson-kór terápiájaként alkalmazzák.

Kifejezetten az idősek számára találta ki a szeniortáncot Ilse Tutt, német táncpedagógus, közel 50 évvel ezelőtt. Mozgásprogramja nemzetközi szintekre jutott, több, mint 15 országban van jelen. Olyan közösségi táncolást alkotott meg, mely nem igényel párt, előzetes táncstudást.

. A szeniortánc kíméli az ízületeket, észrevétlenül fejleszti az egyensúlyi- és koordinációs készségeket, az orientációt, a testsémát, a jobb és bal agyfélteke közötti kapcsolatot. Az egyszerű, rövid koreográfiák megtanulása nemcsak fizikai, hanem szellemi aktivitást is biztosít, úgynevezett agytorna. Nem is beszélve a zene gyógyító erejéről. Az ismerős, időközönként ismétlődő zenék segítik az emlékezet fenntartását, a korábbi mozgásos élmények felidézését. A rendszeres táncolás nem csak önbizalom-erősítő, fájdalomcsillapító hatású, hanem a termelődő hormonok hatására, segít kilábalni a depresszióból is.

A Senior Dance Plus a mozgásukban-, értelmileg akadályozott embereknek is lehetőség ad a táncolásra, hiszen ülve végezhetőek a táncok.

Körben ülve végezzük a táncokat, ezzel szimbolizálva az összetartozást. Pozitív hatásai közé tartozik, hogy javul a vérkeringés, mozgékonyabbá, rugalmasabbá teszi az embereket, kommunikációra ösztönöz, javítja a memóriát. 46%-ban csökkenti a szív- és érrendszeri betegségek kockázatát.

Léteznek olyan kommunikációs táncok, melyek közben egymással tapsolnak, ringatóznak, vagy egymás térdeit, vállát érintik a táncosok, vagy együtt mondanak szavakat. Ezek a játékos interakciók rendkívül hatékony stresszoldók és hozzájárulnak a test és a lélek egészségének megőrzéséhez. A közösen megélt, pozitív élmények által mindenki úgy érzi, tartozik valakihez, ez az identitástudat pedig mosolygós arcokat eredményez.

Tyukász Brigitta
gyógytornász, szeniortánc oktató

Beszéljünk róla – nem vagy egyedül!

Mi a demencia?

- nem az öregedés természetes velejárója
- krónikus tünet együttes, az agy működését megváltoztató számos betegség okozhatja
- legtöbb szindrómát olyan gyógyíthatatlan betegség okozza, amely megrövidíti az érintett életét
- magasabb szellemi (kognitív) funkciók romlásával és viselkedési tünetekkel jár
- önellátási képességek teljes elvesztéséhez vezet
- érinti az emlékezőképességet, a gondolkodást, a helyes ítélőképességet
- világon napjainkban minden harmadik másodpercben születik egy új diagnózis

Demencia és a család

- betegek egy idő után már nem képesek gondoskodni saját maguk ellátásáról
- állandó felügyeletre, folyamatos segítségre szorulnak
- betegség súlyosbodásával egyre több segítségre lesz szükségük
- világszerte az egyik legfőbb oka, hogy az idős emberek gondozásra szorulnak
- megváltozik az érintett személy élete, az őt gondozó családtagokra és a barátokra is hatással van
- átszerveződnek a családon belüli szerepek, ez anyagilag, lelkileg, szellemileg és fizikailag is komoly terheket ró mindenkire
- gondozásában legfontosabb a nyugalom biztosítása, minél tovább megszokott környezetében, régi emberi kapcsolatai közelében maradhasson
- legkisebb változás is felboríthatja egyensúlyát, az állandó környezet= biztonság
- gondoskodás örömet is ad, hiszen szeretettel és törődéssel veszünk körül egy másik embert, de időnként nagyon megterhelő
- minden nap új kihívásokat tartogat
- gyakran nem is veszik a családtagok észre, hogy nap mint nap mennyit vállalnak magukra, mivel a változások csak lassan következnek be
- gondozás oroszlánrészét a családtagok végzik: feleségek és férjek, gyerekek, sokszor távolabbi rokonok és barátok (informal care)
- éveken át áldozatos gondoskodással veszik körül érintett szeretteiket: közben megpróbálnak megfelelni a munkahelyükön is
- beszűkülnek egyéb kapcsolataik, nem marad idejük azok ápolására és saját önmagukra: még a családon belül is egyedül maradhatnak
- meg kell tanulni kezelni az emlékek és képességek folyamatos elvesztését
- búcsú, gyász a diagnózissal kezdődik, veszteségek sorozatát élik meg az érintettek és mindenkinél időbe telik feldolgozni ezeket
- velük van, DE hiányzik a beteg a családtagoknak
- nehéz megbirkózni a diagnózissal, betegséggel – gyakori a reménytelenség, frusztráció
- támogatással, gondozással az életminőség megtartható
- segítségkéréssel, a tünetek, következmények megismerésével és megértésével könnyebb ezen az úton járni
- gondozó fordítson figyelmet önmagára is
- ossza meg problémáit másokkal, így tudja legjobban hozzátartozója javát szolgálni
- ne szégyellje se a beteget, se a betegséget – nem tehet róla!

*Hosszú az út, ami nehézséggel és kihívással jár mindenkinek! Élje meg a szép pillanato-
kat!*

Alzheimer Café

Alzheimer kórban, egyéb szellemi hanyatlásban szenvedő személyek és hozzátartozóik, illetve érdeklődők részére és segítése céljából szervezett találkozók.

Szakember részvételével, oldott „kávéház szerű” környezetben, rendszeres időközökben megszervezett.

A részvétel önkéntes és kötöttségektől mentes.

Az éveken át, akár egy évtizedig tartó otthoni gondozás-ápolás anyagi és lelki terheket ró a családra, bezárkózáshoz és elszigetelődéshez vezet, gyakran a hozzátartozók egészségére is hatással van. A demencia tabu téma, itt lehetőség adódik olyan beszélgetésre, ahol az érintettek szégyenkezés nélkül tájékozódhatnak, tapasztalatot cserélhetnek egy megértő közösségben tölthetik idejüket. Folyamatos segítségnyújtás a betegség megismerésében és elfogadásában, az otthoni elszigetelődés leküzdésében, a családtagok lelki egészségének megóvásában. A betegek és hozzátartozóik szociális izolációjának megszüntetése, a családi légkör, ami lehetővé teszi a betegség empátiás megközelítését és elfogadását.

A betegség világszerte terjed, ezért az érintett családok társadalmi méretű segítségére van szükség.

Ennek egyik formája a több országban már egész hálózattá szerveződő Alzheimer Café. Egy független, alulról szerveződő kezdeményezés, szociális és egészségügyi szakemberek, segítészándékú önkéntesek munkájának köszönhetően a helyi lehetőségek függvényében rendezik meg.

- I. Alzheimer Café Hollandia 1997. - Dr. Miesen Bere geriáter-pszichiáter indította
- I. Alzheimer Café Magyarország 2014. – Dr. Menyhárt Miklós bonyi háziorvos szervezte meg aki a franciaországi Commercý St. Jacques Kórház Alzheimer egységének volt a főorvosa

Az első Szegeden szervezett Alzheimer Café 2017. november 23-án zajlott a Szegedi Ősz Időotthon foglalkoztató termében.

Azóta is az intézmény biztosítja a helyszínt, vállalja a rendszeresen kínált pogácsa, tea, kávé és a szórólapok nyomdai költség térítését.

Ettől az időponttól kezdve havi rendszerességgel zajlanak az összejövetelek, minden hónap negyedik csütörtökén 16 órától. Minden alkalommal vannak régi már ismert arcok és újabb érdeklődők, általában 20-30 fő a hallgatóság.

Célunk, hogy az ismeretterjesztő program minél szélesebb körben kapjon publicitást, a betegek, az őket ápoló hozzátartozók és szakemberek több figyelmet, megértést kapjanak.

Az események szórólapokkal, média megjelenéssel -Rádió 88, Városi Televízió- vannak népszerűsítve. Előadóként a betegséggel foglalkozó, kapcsolatba kerülő elismert szakemberek voltak jelen, akik önkéntesen vállalták a népszerűsítő előadások megtartását.

Az elmúlt 1,5 év alatt 16 alkalommal fogadták el meghívásomat rendezvényünkre.

Vendégeink között köszönthettük:

- Dr. Menyhárt Miklóst a magyarországi AC alapítót
- Szegedi házi orvosokat Dr. Barna Ilonát és Dr. Paróczy Katalint
- SZTE klinika szakorvosait Dr. Kiss-Szőke Annát, Dr. Pákáski Magdolnát
Dr. Szendi Istvánt, Dr. Gárdián Gabriellát és Dr. Ferencsik Máriát
- SZTE munkatársát Dr. Barabás Katalint, Dr. Molnárné Kertész Máriát
- Szeged város szociális ellátórendszerének vezetőit Novkov Veszelnát,
Babinszkiné Márkus Krisztinát
- Tyukász Brigittát

Az Alzheimer Világnapot 1994-ben indította útjára a Nemzetközi Alzheimer Társaság (ADI) az Egészségügyi Világszervezet (WHO) támogatásával.

2018-ban az Alzheimer Cafék „NEM VAGY EGYEDÜL!” címmel országos felhívást tettek közzé azzal a céllal, hogy minél több helyszínen szervezzenek sétákat szerte az országban szeptember 17–23. között, hogy felhívják a figyelmet a demenciával élők és családjaik problémáira.

Mi is csatlakoztuk ehhez és 2018. szeptember 22-én a Lechner téren tartottuk az aktuális Alzheimer Cafét amit sétával zártunk.

Burka Ildikó
vezető ápoló

Burka Ildikó vezető ápoló szakmai életútja:

A békéscsabai Egészségügyi Szakközépiskola után a szegedi Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem és a József Attila Tudomány Egyetem közös képzésében működő főiskolai kar nappali tagozatán Általános Szociális Munkás Szakon végeztem. Majd posztgraduális képzésben az egri Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola Szociálpedagógus szakára felvételiztem, az alapszak mellett kriminál pedagógia és tanácsadó tanári specializációt is szereztem.

A szociális szféra fejlődése, a szakmai munka újabb képesítés megszerzését írta elő, így a Szegedi Tudomány Egyetem Egészségügyi Főiskolai Karán Szociális Szakvizsgát tettem Idősellátásra szakosodva.

Az évek alatt a szociális területen új kihívásokkal kerültünk szembe a szakosított idősellátás területén, egyre több egészségügyi tevékenység jelenik meg, a szakma fejlődése új protokollok, standardok bevezetését eredményezi. Ennek kapcsán az Állami Egészségügyi Ellátó Központ szervezésében Gyakorló Ápoló képesítést szereztem. Majd erre alapozva a Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolájában OKJ Ápoló végzettséggel gyarapodtam.

A szociális munkás szakon több területen töltöttünk gyakorlatot így nem volt ismeretlen számomra az idősotthoni ellátás.

Az első munkahelyem a Csongrád Megyei Önkormányzat Napsugár Otthona ahol 8 évet a kisteleki részleg intézetvezető ápolójaként, majd 5 évet a ruzsai részleg vezetőjeként és intézetvezető ápolójaként dolgoztam.

A Szegedi Ősz Idősotthonban 2008 május közepén kezdtem vezető ápolóként.

Munka mellett a Magyar Ápolási Egyesületben az ápolók szakmai és etikai érdekeit képviselve az ápolás-gondozás elméletének és gyakorlatának fejlesztésében veszek részt.

2007 óta a Szociális Szekció vezetőjeként a szociális szféra társadalmi véleményének közvetítésén dolgozunk.

2015-től a Pannon Oktatási Központ Gimnázium, Szakgimnázium, Szakközépiskola és Általános Iskolában óraadóként szakmai tárgyakat tanítok szociális szakgondozó képzésben a Szegedi Fegyház és Börtönben elítélteknek. Az oktatás fontos része a reintegrációnak, a fogvatartottak társadalomba történő visszaillesztésének.

Szociális szakemberként fontos terület a gyakornokok szakmai fejlődésének elősegítése, a közép- és felsőfokú képzésekben koordinációs tevékenység.

Aszociális gondozó tanulók gyakorlati oktatása és vizsga szervezése a képző intézménnyel együttműködve.

A Szegedi Tudományegyetem főiskolai képzésében hozzánk érkező szociálpedagógia, szociális munkás, egészségtan és diplomás ápoló szak hallgatóinak mentorálása.

2016-ban az Emberi Erőforrások Minisztériuma felkérésére a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság Módszertani Főosztályának kezdeményezésére megalakult az Idősellátás Országos Szakmai Hálózata. Megyei hálózati szakértőként feladatunk a szakmafejlesztés, módszertan kiterjesztése szociális szolgáltatások rendszerben való működésének támogatása.

Ellátások közötti együttműködések erősítése, kapcsolódási pontok meghatározása, valamint az idősellátás egyes kiemelt témáinak részletes feldolgozása.

2019.november 12-én a Szociális Munka Napján Prof. Dr. Kásler Miklós a Parlamentben az Emberi Erőforrások Minisztériuma a Szociális területen végzett kiemelkedő szakmai tevékenység elismeréseként a Szociális Munkáért Díjat adományozta.

Borbás Mihályné lakótársunk életútja

Tápiószelén születtem 1942. július 07-én.

Szüleim földművesek voltak, egy fiú testvérem született, akivel jó a kapcsolatom. Szüleink vallásosan neveltek bennünket, református hitben. Gyermekkorom nagyon szép volt, iskolába szerettem járni, de tanulni nem annyira. Női szabónak tanultam, a szabás varrás minden műveletét elsajátítottam. A férjemmel Borbás Mihállyal 1960-ban ismerkedtem meg, Tápiószelén, Ő ott dolgozott, de Dorozsmán lakott.

Udvarolt nekem, majd én betegeskedtem és Pestre kerültem, ahol műtöttek. Ekkor 19 éves voltam. Borbás Mihállyal 1962. május 06-án összeházasodtunk Tápiószelén, majd május 10-én Dorozsmán is nagy lagzit csaptunk. A férjem szülei is földművesek voltak.

Szegedre jöttünk lakni és két gyermekünk született: Borbás Mihály 1963-ban és Borbás Ildikó 1970-ben.

A fiam diplomázott a villamosmérnöki karon, a lányom óvodapedagógus lett, de előtte elvégzett egy újságírói iskolát. Szegeden a televíziónál dolgozott mint bemondó. A lányom Kecskeméten ment férjhez onnan költözött ide Szegedre a férjével. Elvégezte a jogi kart is itt Szegeden és jelenleg jogászként dolgozik. Két fiú gyermeke született a lányomnak.

A fiam Pesten él, villamos mérnökként dolgozik. Két családja van, két fiú, az egyik óvodapedagógus és Angliában él, a másik fiú pedig Pesten mesterfodrász.

A férjem 2015-ben meghalt, és egyedül maradtam. Majd egy hosszabb kórházi kezelés után úgy döntöttünk a családdal közösen, hogy beköltözöm egy idősek otthonába és a Szegedi Ősz Időotthonra esett a választásunk.

Nagyon jól érzem magam itt.

SZÜLETÉSNAPI KÖSZÖNTŐK

Antal Lászlóné	Herner József	Rácz Ilona
Ábrahám Andrásné	Hompoth Péterné	Répás Istvánné
Bakacsi Béláné	Horváth István	Rózsa Péterné
Bálint Andrásné	Jakus Péterné	Simády Béláné dr
Balogh Zoltánné	Jenőfi Oszkárné	Skenderija Gizella
Bánáti Zsigmondné	Jung Katalin	Szabó József dr
Bara Dénesné dr	Kádár Sándorné	Szántó Sándorné
Baranyi Istvánné	Karnis János Károly	Szántó Vince dr
Bárkányi Sándorné dr	Kenéz Mihályné	Szél Sándorné
Berta Józsefné	Kiss Lászlóné	Szemerédi Györgyné
Bíró Jánosné	Klein Andorné	Szendrei Jánosné
Bódi Andrásné	Kóczi Istvánné	Színesné Báló Mária
Borbás Mihályné	Kovács Gyuláné	Szobácsi János
Borsos Sándorné	Kovács Péterné	Szögi József Imréné
Bozó Jánosné	Köböl Andrásné	Szűcs Gyuláné
Bozóki Ferencné	Kugler Flóriánné	Tanács Károly
Börcsök Sándorné	Kuhn Miklósné	Taraszovics András Gy.né
Csápenszky Antalné	Lajosné dr Berkes Mária	Tornyai Mária dr
Csiszár Gézáné	Lengyel Tibor Pálné	Tóth Imre
Csőke József	Lovai Ferencné	Tóth János
Deák Béláné	Machnitczné dr Szugyiczki Ilona	Tóth Lászlóné dr
Dékány Ágnes Zsuzsanna	Mák Lászlóné	Török Ferenc László
Détár Katalin	Márkus Zoltán dr	Vakhal Mátyásné
Dombi Jánosné	Mécs Józsefné dr	Vass Lászlóné
Erdei Pálné	Mészáros Sándorné	Vastag Aladár
Faragó Béláné dr	Mihályi Istvánné	Vida Mihályné
Faragó Lászlóné	Mohácsi Kálmánné	Vörös Jenőné dr
Fejes István	Molnár Lászlóné	Galgóczi Anna dr
Fekete-Nagy Lászlóné	Nagy Imréné	
Ferenczy Lászlóné	Nász Pálné	
Gácsi Péterné	Oláh Gyula	
Gergely Károly	Ökrös Mátyásné	
Göndös Lászlóné	Papdi Istvánné	
Gyuris Jánosné	Papp Ferencné	
Hajdu Isvánné	Plavec Pálné	
Halasi Sándorné	Rác Istvánné	
Hargitai Károly		

Új lakóink:

Ábrahám Andrásné

Bakacsi Béláné

Bánáti Zsigmondné

Berta Józsefné

Borbás Mihályné

Bozó Jánosné

Bozóki Ferencné

Dombi Jánosné

Erdei Pálné

Fejes István

Ferenczy Lászlóné

Hajdu Istvánné

Jakus Péterné

Klein Andorné

Köböl Andrásné

Kugler Flóriánné

Kuhn Miklósne

Dr. Machnitzné Dr. Szugyiczki Ilona

Dr. Márkus Zoltán

Nász Pálné

Rác Ilona

Skenderija Gizella

Dr. Szabó József

Dr. Szántó Vince

Dr. Tornyai Mária

Tóth János

Vastag Aladár

Mohácsi Kálmánné

Dr. Bárkányi Sándorné

Lajosné Dr. Berkes Mária

Taraszovics András Gy.-né

Kívánunk minden új lakónknak közöttünk eltöltött boldog éveket !

Köszöntjük új dolgozóinkat.

2018. évben

Körmendi Zsuzsanna. ápolási egység

Tokai Szabó Mária : ápolási egység

Bálint Tibor : udvaros

Imre Edit : foglalkoztató csoport

Ivancsó Hajnalka : takarító

Jubileumi 10 éves dolgozóink: Boldizsár Jánosné, Ferenczi Katalin, Magony Zsuzsanna, Szeri Erika, Burka Ildikó, Czéfó Róbert

Jubileumi 15 éves dolgozóink: Dr. Bálint András, Orbán Margit, Orbán Vencel, Sövér Mária, Szalamia Erika, Reseterits Zsuzsanna,

2019. évben

Kiss Andrea: ápolási egység

Oláh Erika : foglalkoztató csoport

Papp Éva : foglalkoztató csoport

Kókai Ágnes : étellemezési csoport

Borbás Béla : étellemezési csoport

Balogh Istvánné : takarító csoport

Dohány Tímea : mosoda

Doktor Zoltánné : takarító

Farkas László : betegkísérő

Jubileumi 10 éves dolgozóink: Wagnerné Csentes Edit, Sümeghiné Dénes Beáta,

Jubileumi 15 éves dolgozóink: Krisztin Ágnes,

Akiktől búcsúzunk:

2019. év

Soós Gézáné
Kis Jánosné
Dr. Benák Klára Margit
Horváth Gézáné
Márta Mihály
Diamant Istvánné
Kovácsné Győri Ida
Dudás Mihály
Bánáti Zsigmond
Vámos Mátyásné
Sárvári Mihályné
Pap Józsefné
Dr. Balázs Istvánné
Csóh Sándor László
Windecker Ibolya
Havas Péterné
Kiss Lászlóné, született(Terhes Mária)
Pusztai Jánosné
Kinyóné Várkonyi Kinga

2018. év

Hóbor Györgyné
Dr. Nagy Pál
Dr. Garai István Levente
Balogh Gáborné
Csókási Mária
Laczi János Istvánné
Vőneki Antalné
Dobó Józsefné
Kotormán Mihály
Kovácsné Ötvös Ilona
Moró Lajosné
Soós Mihály
Palócz Imre
Fortuna Istvánné
Maróti Györgyné
Rózsa Antalné
Kövi Károlyné
Csehpál Imréné
Palotás Pálné
Patyi Jenőné
Csányi Imre
Kerekes Istvánné
Dr. Vécsey Antal

Az újság írásában közreműködtek: Csiszár Gézáné
Mák Lászlóné
Vida Mihályné
Tyukász Brigitta (gyógytornász, szeniortánc oktató)
Burka Ildikó (vezető ápoló)
Oláh Erika (mentálhigiénés csoport vezető)

Az újságot szerkesztette: Kovács Tamásné (mentálhigiénés munkatárs)

Szeged, 2019. május 25.

